

[Jefsen Christensen.]

er saa god, som den burde være, og opfylder hele det Formaal, som Overskriften berettiger til at kræve, at den skal opfylde. Det er det, jeg i mine første Bemærkninger efter min Mening ogsaa har ført Bevis for, at saa længe Prisen paa den Vare, hvis Priser Lovforslaget tager Sigte paa at stimulere, ligger saa meget lavere, end Prisen vilde gøre, hvis vi havde normale Afsetningsforhold udadtil, er det ikke rigtigt at tage de Penge, der her kommer ind, til Støtte for Formaal, der dels er sociale, dels alment hygiejniske.

Det er i og for sig ogsaa mit Svar til den højtærede Landbrugsminister, at det er de Synspunkter, vi lægger til Grund. Naar den højtærede Landbrugsminister talte om en Prisstigning paa 100 pCt., er Spørgsmaalet dog, fra hvilken Basis der er sket en Stigning paa 100 pCt. Jeg erindrer, at et æret Medlem her i Tinget engang talte om den store Tilslutning, hans Parti havde faaet paa et bestemt Grundlag i Sønderjylland, og jeg mindede dengang om, at dette med den procentvise Tilslutning altid var relativt. Vedkommende havde fortalt mig, at han ved sit første Vælgermøde havde haft een Tilhører, og ham havde han givet Kaffe for at blive fri for at tale til ham. Naar man her taler om en Stigning paa 100 pCt., er det altsaa ikke saa meget. Og det samme kan gøres gældende, naar man taler i Procenter, som den højtærede Landbrugsminister gjorde, for hvordan man end vender og drejer det, ligger Kødprisen saaledes, at den selv med Slagteafgiften og alt, hvad den har medført af Prisfordyrelse i Byerne, er 35 Øre pr. kg, medens Prisen i 1914 var 56. Den procentvise Stigning maa ses i Forhold til Udgangspunktet, og her maa jeg sige, at de Priser, vi har nu, langt fra dækker det, som er fornødent, hvis man skal kunne svare til de Forpligtelser, Landbruget har, udfølgsmæssig set. Derfor er det ikke rigtigt, at de her omhandlede prishævende Foranstaltninger, som den højtærede Landbrugsminister udtrykte sig, ramte den fattige Del af Befolkningen, for den fattige Del af Befolkningen vilde under normale Forhold ikke kunne købe Kød til de Priser, her er Tale om, saa lidt som andre Borgere i Samfundet kunde. Derfor bør de sociale Foranstaltninger, der bliver truffet, træffes ved hele Samfundets Hjælp og ikke paa Grundlag af de Forhold, vi her drøfter.

Jeg takker i øvrigt den højtærede Landbrugsminister for, at han udtalte Forhandlingsvillighed med Hensyn til eventuelle Ændringer. Nu maa vi saa haabe,

at det ikke skal gaa som i Fjor, da der, da vi kom i Udvalget, alligevel ikke var Tale om Forhandlingsvillighed i saa Henseende. Det faar vi nu se.

Jensen-Aale: Jeg finder ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger til de faldne Udtalelser. Vi skal have Sagen i Udvalg, og dér maa vi saa se, om der kan opnaas Enighed. Skulde der ikke kunne opnaas Enighed, og skulde det gaa dette Lovforslag ligesom det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister sigtede til, om en Smørlov, saa er jeg ikke af dem, der vil græde ret stærkt derover; jeg tror, at vi skal sætte ind andre Steder, det vil hjælpe ganske anderledes end Forslag af denne Art. Forslaget gaar ud paa en Fordyrelse for den ene til Fordel for den anden, og det hjælper ikke saa forfærdelig meget; men værst er det dog, naar det gaar ud over de mest trængende, de mindst bemedlede i Samfundet.

Jeg kan dog ikke undlade at sige til den ærede Ordfører for Det konservative Parti (J. R. Poulsen), som sagde: Hvem er det, som skaffer Pengene i Kassen? det er Landmanden — at noget saadant skal der lige godt et stærkt Bryst til at fremføre og en stærkt Overtalelsesevne til at faa nogen til at tro paa; det bliver i alt Fald sikkert ikke i denne Sal.

Over for den ærede Ordfører for Venstre (Jefsen Christensen), som ikke vilde vedkende sig den Ros, han gav Kødloven, da vi behandlede Kornloven sidste Sommer, maa jeg maaske have Lov til at anføre et ganske kort Citat. Jeg har slet ikke talt om, at det var en mægtig Ros, det ærede Medlem gav; nej, jeg sagde, det var en kær gammel Kending. Det ærede Medlem sagde om Kødordningen — det staar i Lands-tingstidende for den overordentlige Samling Sp. 16:

„Jeg gad f. Eks. vist, hvor vi havde været henne med Kødpriserne, hvis vi ikke havde haft en Kødlov.“

Jeg kan ikke se andet, end at det er en Ros af Loven. Jeg kunde godt fremføre et længere Citat, men jeg synes, at dette er tilstrækkeligt; det ærede Medlem gad vidst, hvor vi havde været henne med Kødpriserne, hvis vi ikke havde faaet en saadan Kødlov. Jeg synes, det ærede Medlem fortjener Ros, fordi han har imødegaet den Kritik, der kom fra anden Side, og ikke Dadel; jeg har ikke tænkt paa at dadle det ærede Medlem — det syntes at fremgaa af hans Udtalelser, at han opfattede det saadan, men det er en fuldkommen Misfor-